

بنام مقصود عالمیان

یا ابوالفضل باین کلمه طیّبه مبارکه که بمثابه آفتاب از افق سماء لوح الهی مشرقست ناظر باش ینبغی للانسان ان ینظهر منه ما ینفرح به العالم لا بما یرتفع به حنین الأمم هذا مذهب الله لو هم یعرفون هذا دین الله لو هم یشهدون هذا امر الله لو هم یسمعون انّ قلمی الأعلى فی کلّ الأحيان یجول فی مضمار الموعظة و النّصیحة و الحکمة و البیان ولكن اهل الامکان یسمعون و لا یعملون الا من شاء الله ربک المهیمن القیوم آفتاب عدل را تیرگی ظلم از اشراق منع نموده البتّه روزی اصبح اراده مالک احدیّه حجاب مانعه را خرق نماید و انوار آفتاب حقیقت ظاهر و باهر و هویدا گردد اگر جمیع من علی الأرض جمع شوند قادر بر اطفای نور الهی نبوده و نخواهند بود انّ ربک ینطق بالحقّ و هو العلیم الخبیر

در جمیع قرون و اعصار علمای عصر ناس را از افق اعلی منع نموده اند ایشانند حجاب اکبر و سبحات جلال هم علماء عند الناس و جهلاء عند ربک العزیز الحکیم احدی از خارج بر اراده رحمانی و مشیّت سبحانی مطلع نبوده و نیست بعضی اهل حقّ را بزعم خود اهل فساد دانسته و سبب اتحاد را علّت اختلاف شمرده لعمر الله اگر به ما اراده الله مطلع شوند کل بشطر دوست توجه نمایند و طائف حول اراده الهی گردند بعض امورات در اوّل امر از بعضی جهّال ظاهر و آن سبب ظنون و اوهام عباد گردید از حقّ بنخواهید تا کل را مؤیّد فرماید بر عرفان آنچه مقصود است انشاءالله آن جناب بکمال روح و ریحان القا نمایند آنچه را که سبب عرفان و اطمینان عباد است انّه یؤیّدک فضلاً من عنده و هو المقتدر القدیر انا ذکرناک من قبل و فی کتاب عبدنا الحاضر و فی هذا اللوح المنیر ان اشکر الله بهذه الموهبة الکبری و هذا الفضل العظیم البهاء علیک و علی من اقبل اذ اعرض عنه کلّ غافل بعید